

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
végzése

Az ügy száma: Kfv.V.37.145/2023/2.
A tanács tagjai: dr. Márton Gizella tanácselnök
dr. Demjén Péter előadó bíró
dr. Darák Péter bíró
Ságiné dr. Márkus Anett
dr. Rák-Fekete Edina
A felperes: felperes1 (cím1)
A felperes képviselője: dr. Eszteri Zoltán Endre egyéni ügyvéd (cím2)
Az I. rendű alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala II. Kerületi Hivatala (cím3)
Az I. rendű alperes képviselője: képviselő1 főosztályvezető
A II. rendű alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala (cím4)
A II. rendű alperes képviselője: képviselő2 szakügyintéző (Budapest Főváros Kormányhivatala Gyámhatósági Döntés-felülvizsgálati Osztály; cím5)
A per tárgya: gyermek ideiglenes hatályú elhelyezésével kapcsolatos közigazgatási jogvita
A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: a felperes
A felülvizsgálattal támadott határozat: Fővárosi Törvényszék 34.K.703.189/2022/20. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az I. rendű alperes előtt 2022. február 28. napján hivatalból eljárás indult kk. gyermek neve (a továbbiakban: gyermek) védelembe vétele ügyében, mivel a felperesi szülő bejelentette az édesanya részéről a gyermeket ért fizikai és verbális bántalmazást. A bejelentés szerint az édesanya több alkalommal a gyermek nemi szervével játszott, simogatta a meztelen fenekét, többször is csúnyán beszélt, üvöltözött a gyermekkel és több alkalommal használt a gyermek előtt rá utalva trágár szavakat. Előfordult, hogy a gyermek barátaival, másokkal agresszíven viselkedett. A felperes mindezek alapján a gyermek veszélyeztetettsége okán kérte a gyermek nála történő ideiglenes hatályú elhelyezését.

[2] Az ügy előzménye, hogy a szülők közötti, a Pesti Központi Kerületi Bíróság 8.P.102.617/2017/5. számú, 2017. október 24. napján kelt végzésével jóváhagyott egyezség alapján a szülői felügyeleti jogot az édesanya gyakorolja, a szülők között azonban a szülői felügyelet gyakorlása tárgyában per van folyamatban. A Budapesti II. és III. kerületi Bíróság a 18.P.20.649/2022/11. számú végzéssel a felperes - a gyermek felperesnél történő elhelyezésére irányuló - ideiglenes intézkedés iránti kérelmét elutasította.

[3] Az I. rendű alperes 2022. február 28. napján megkereste a II. kerületi Család- és Gyermekjóléti Központot, valamint annak munkatársával együtt 2022. március 10. napján környezettanulmányt végzett a gyermek édesanyjának lakásán, ahol a gyermek is otthon tartózkodott. Az anya a szexuális és fizikai bántalmazásokra vonatkozó állításokat tagadta. A környezettanulmányban rögzítésre került, hogy az édesanya elismeri, feszült, csúnya szavakat mond a gyermeknek és azt is, amikor a gyermek „csépel”, akkor megfogja a kezét vagy előfordult, hogy felé rúgott, de soha nem ütötte meg. A gyermeknevelés terén úgy érzi, hogy ő a „rossz zsaru”, a felperes a gyermeknek nem tud ellentmondani.

[4] A II. kerületi Család- és Gyermekjóléti Központ 2022. április 19. napján a gyermek védelembe vételére tett javaslatot, míg az X Család- és Gyermekjóléti Központ sem a gyermek védelembe vételére, sem az alapellátás igénybevételére nem tett javaslatot. A egyéb Óvoda pedagógiai véleménye szerint a gyermek mindkét szülőjéhez nagyon ragaszkodik és a szülők is szeretik, óvják és féltik, a gyermek fejlődése érdekében fontos lenne, hogy egy egységes elvárásrendszerben nőjön fel. A gyermek háziorvosa az egészségügyi lapon (kelt: 2022. április 6.) rögzítette, hogy a gyermek egy kissé későn érő, de a szülői gondoskodóak, egyéb információként jelezte, hogy a gyermek szorongó és nem áll pszichológiai kezelés alatt.

[5] A Fővárosi Pedagógiai Szakszolgálat 2022. május 17. napján kelt pszichológiai véleményében leírta, hogy a szülők közösen kezdeményezték gyermekük pszichés ellátását, öt alkalommal voltak a konzultáción, a továbbiakban azonban az apa beleegyezésének hiányában nem tudták biztosítani a gyermek részére az ellátást.

[6] Az I. rendű alperes 2022. május 11. napján kelt BP-02/004/662-50/2022. számú meghívójával a felperest a gyermek védelembe vételi ügyében a 2022. június 2. napján tartandó tárgyalásra azzal hívta meg, hogy ügyfélként jelenjék meg az I. rendű alperesnél. A gyámügyi szakügyintéző, aki a meghívót készítette, név1 volt.

[7] Az I. rendű alperes a 2022. június 8. napján kelt, BP-02/004/662-60/2022. számú határozatával (a továbbiakban: határozat) a felperesnek a gyermek védelembe vétele ügyében a gyermek ideiglenes hatályú elhelyezésére vonatkozó kérelmeit elutasította. A határozat indokolása szerint a 2022. június 2. napján tartott tárgyaláson mind az X Család- és Gyermekjóléti Központ, mind a II. kerületi Család- és Gyermekjóléti Központ a gyermek védelembe vételére tett javaslatot. A tárgyaláson az édesanya vállalta az együttműködést a II.

kerületi Család- Gyermekjóléti Központtal, míg a felperes megfelelő jogszabályi tájékoztatás ellenére sem a II. kerületi Család- Gyermekjóléti Központtal, sem az X Család- és Gyermekjóléti Központtal nem vállalta az együttműködést és továbbra is kérte a gyermek ideiglenes hatállyal nála történő elhelyezését. Kiemelte, hogy az ideiglenes hatályú elhelyezés jogszabályi feltételei, úgymint a gyermek súlyos veszélyeztetettsége és az azonnali intézkedés szükségessége, nem állnak fenn. A gyermek édesanyja biztosította a környezettanulmány elkészítését, vállalta a Gyermekjóléti Központtal az együttműködést, cselekvési tervet írt alá, illetve szolgáltatásokat vesz igénybe a saját maga és a gyermeke részére is. Kiemelte, hogy a felek igazolták, hogy a gyermek elhelyezése, szülői felügyelet gyakorlása iránt per van folyamatban és azt is, hogy a kiskorú veszélyeztetettsége ügyében a folyamatban lévő védelemben vételi eljárásban fog döntés születni, e körben pedig már szakértő kirendelésére is sor került. Az alperes a határozatát a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gytv.) 17. § (1), (2) bekezdésére és (2a) bekezdésére, 72. § (1) bekezdés a) pontjára, 130/A. § (1), (2) és (3) bekezdésére, a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 4:170. § (1) bekezdésére, 4:167. § (1) és (2) bekezdésére, a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról szóló 149/1997. (IX. 10.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Gyer.) 9. § (1) bekezdésére, 82. § (1) és (2) bekezdésére, 84. § (1)-(3) bekezdésére alapította.

[8] A II. rendű alperes a 2022. június 20. napján kelt BP/0506/01186-10/2020. számú végzésében a felperes kizárás iránti kérelmét – melyben a gyermeke védelemben vétele és ideiglenes hatályú elhelyezése ügyében jogszabályi rendelkezés folytán hatáskörrel és illetékességgel rendelkező I. rendű alperes kizárását és ezzel egyidejűleg másik azonos hatáskörű közigazgatási hatóság kijelölését kérte – elutasította. Indokolása szerint a felperes 2022. június 13. napján előterjesztett kérelmében kérte Budapest Főváros Kormányhivatala II. kerületi Hivatala osztályvezetőjének és gyámügyi szakügyintézőjének a kizárását, mivel a gyermeke ügyében folyamatban lévő eljárásban az érintett személyektől nem várható el az ügy tárgyilagossá megítélése, ezért az ügy elintézésében nem vehetnek részt. Az I. rendű alperes a gyermek ügyében mindvégig tárgyilagossan, pártatlanul és jogszerűen járt el, szem előtt tartva a gyermek mindenek felett álló érdekét. Objektív kizárási ok nem állapítható meg az ügyfelek és a hivatalvezető között, valamint a közigazgatási iratok sem tükröznék elfogultságot. Döntését az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 6. § (1) bekezdésére, 15. §-ára, 22. §-ára, 23. § (1)-(5) bekezdésére, 24. § (1)-(4) bekezdésére és 35. § (1) bekezdésére alapította.

[9] A II. rendű alperes a 2022. június 21. napján kelt BP/0502/00729-4/2022. számú végzésével a felperes kizárás iránti kérelmét – melyben Budapest Főváros II. kerületi Önkormányzat Család- és Gyermekjóléti Központot kizárását és más szolgáltatást nyújtó kijelölését kérte – elutasította. A felperes megkereste a Budapest Főváros Kormányhivatalát és kérte Budapest Főváros II. kerületi Önkormányzat Család- és Gyermekjóléti Központ kizárását, egyidejűleg panaszt emelt név2 családsegítő ellen. Kiemelte, hogy a megküldött dokumentumok nem támasztják alá a családsegítő elfogultságát, így kizárásra irányuló okot adó körülmény nem merült fel. Azt kellett mérlegelnie, hogy áll-e fenn a család- és gyermekjóléti központ szolgálatvezetőjére, illetve központ egészére nézve olyan érdekeltségi érdekellentét, amely kizárná vagy gátolna az intézmény tárgyilagossá eljárást a gyermek védelemben vételére vonatkozóan. Önmagában a szülői bizalom hiánya, az a körülmény, hogy az édesanyjával nehezített a személyes találkozások időpontjainak egyeztetése, a szülő bizalmatlan a család- és gyermekjóléti központ munkatársaival, akikkel szemben érzett ellenérzése, a segítő szakemberek szakmaiságának, tudásának megkérdőjelezése, illetve a szakember minősítése nem szolgáltat kielégítő jogalapot a közreműködő teljes család- és gyermekjóléti központ kizárására. Az elfogultság mindig csak a konkrét személyt érinti, nem eredményezi a teljes a család- és gyermekjóléti központ kizárását. Rögzítette, hogy a

kizárására, illetve új intézmény kijelölésére irányuló kérelem tárgyában hozott döntés járulékos közigazgatási cselekmény, ezért e tárgyban jogorvoslati kérelem előterjesztésére csak ügy érdemében hozott határozat, ennek hiányában eljárást megszüntető végzés elleni jogorvoslatban van lehetőség.

[10] Az I. rendű alperes a 2022. június 27. napján kelt BP-02/004/662-76/2022. számú végzésében a felperes 2022. június 10. napján benyújtott kizárási kérelme tárgyában a kizárást megtagadta. A végzés indokolása szerint a felügyeleti szerv a BP/0506/01186-10/2022. számú végzésével a hivatal kizárására irányuló kérelmet elutasította, valamint hivatalos tudomása szerint a család- és gyermekjóléti szolgálatok kizárása ügyében is eljár az erre feljogosított szerv. A kizárási kérelmet és az ügy előzményi iratait megvizsgálva megállapította, hogy a hivatal szakügyintézőjével és az osztályvezetőjével szemben sem abszolút, sem relatív kizárási ok nem merült fel, semmilyen tény, körülmény nem utalt az elfogultságukra.

[11] Az I. rendű alperes a 2022. augusztus 11. napján kelt BP-02/004/662-105/2022. számú végzésben megállapította, hogy a felperes kérelmére 2022. március 16. napján indult eljárásban a hatóság az ügyintézési határidőt túllépte és ezért megkereste Budapest Főváros Kormányhivatala Pénzügyi- és Gazdálkodási Főosztályát 10.000 forint felperes lakcímére történő kiutalása érdekében. Rögzítette, hogy 2022. február 28. napján indult hivatalból eljárás a gyermek védelembe vétele ügyében. A felperes 2022. március 11-én kérte a gyermek ideiglenes hatályú nála történő elhelyezését, amely kérelem tárgyában a határozat meghozatalára 2022. június 8. napján került sor, így az ügyintézési határidő túllépésére figyelemmel a felperes részére jár a 10.000 forint és a felperes mentesül az eljárási költségek megfizetése alól is.

Az elsőfokú ítélet

[12] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. A gyermek ideiglenes hatályú elhelyezésével kapcsolatos kereseti kérelem vonatkozásában leszögezte, hogy a 2022. június 2. napján tartott tárgyalásra szóló meghívó jogszabályi rendelkezésekbe nem ütközik és az, hogy az Ákr.-ben meghatározott 60 napos ügyintézési határidőn túl történt a tárgyalás megtartása, nem jelent az ügy érdemére kiható jogszabálysértést. A BP-02/004/662-60/2022. számú határozat kiadmányozása körében a határozat aláírásából egyértelműen megállapítható, hogy névl kiadmányozta azt a hivatalvezető megbízásából, így delegált jogkörben járt el. A delegálást kizáró jogszabályi rendelkezést a felperes nem jelölt meg. A kereset érdemével kapcsolatban leszögezte, hogy csak az ideiglenes hatályú elhelyezésről szóló rendelkezés felülvizsgálatát végezte el a bíróság és ennek során azokat a bizonyítékokat vette figyelembe, amelyek a határozat meghozataláig keletkeztek. Az ideiglenes hatályú elhelyezés a gyermek érdekében történő azonnali intézkedést jelent, amely az illetékes szervek sürgős beavatkozását igényli, további részletes vizsgálatot nem tesz lehetővé.

[13] Mivel a gyermek ideiglenes és nem végleges hatályú elhelyezése volt a támadott határozat tárgya, így azt nem lehetett jelen perben elemezni, hogy melyik szülőnél van nagyobb biztonságban, hol élhet kiegyensúlyozottabban, testi, lelki, érzelmi és értelmi szükségleteit jobban kielégítő módon a gyermek. Nem azt kellett vizsgálni, hogy a gyermek fejlődését hosszabb távon a felperes családi környezete veszélyezteti-e, illetve a felperes hosszabb távon biztosítani tudja-e a gyermek gondozását, hanem a gyermek súlyos fokú veszélyeztetettségére figyelemmel az azonnali hatósági intézkedés szükségessége volt mérlegelhető. Azt vizsgálta, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az édesanya által

is elismert magatartás elérte-e azt a szintet, amely alapján a gyermek súlyos veszélyeztetettsége megállapítható. Rögzítette, hogy az édesanya együttműködött a család- és gyermekjóléti központtal, a gyámhatósággal, a gyermek érdekében a gyermek pszichológiai megsegítésében is közreműködött, ezért a gyermek olyan súlyú veszélyeztetettsége nem állt fenn, amely azonnali beavatkozást, a gyermek felperesnél történő ideiglenes hatályú elhelyezését indokolta volna. A környezettanulmányban is rögzített, védekezésen alapuló, a gyermek felé rúgás önmagában nem alapoz meg bántalmazást.

[14] Nem áll fenn a felperes által hivatkozott eseti gyám kirendeléséhez kapcsolódó Ákr. 123. § (1) bekezdés g) pontja szerinti semmisségi ok, mivel az ideiglenes hatályú elhelyezés tekintetében a gyermek nem minősült ellenérdekű félnek, az érdekellentét a felperes és a gyermek édesanyja között áll fenn, így nem valósult meg a Ptk. 4:163. §-ában meghatározott feltétel.

[15] A támadott határozat megfelelő mélységben tartalmazta az alapul fekvő tényeket és azok bizonyítékait. Tájékoztatásul közölte, hogy a felperesnek az iratbetekintési joggal, a mulasztással, valamint az I. rendű alperes BP-02/662-86/2022. számú értesítésével kapcsolatos kereseteit külön perben bírálta, bírálja el a bíróság, ezért a keresettel érintett körben nem jogszabálysértő a határozat. Az I. rendű alperes továbbá a felperes jogsérelmét orvosolta a tekintetben, hogy az Ákr. 51. § (1) bekezdése szerinti 10.000 forint felperes részére történő megfizetéséről rendelkezett.

[16] A felperes kizárással kapcsolatos kereseti kérelmei tekintetében, a BP/0506/01186-10/2022 számú végzéssel kapcsolatos kereseti kérelem kapcsán leszögezte, hogy a II. rendű alperes az Ákr. vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően járt el, amikor az I. rendű alperes kizárására vonatkozó indítványt elutasította. Osztotta az iratanyag áttanulmányozása mellett a II. rendű alperes álláspontját, amely szerint nem volt megállapítható a kizárást megalapozó érdekellentét. Az, hogy a gyermek felé rúgást az édesanya elismerte és ez nem jelent meg a határozatban, illetve a végzésben, nem alapozza meg az I. rendű alperes elfogultságát az édesanya irányába. A BP-02/004/662-67/2022. számú átirat aláírója a hivatalvezető-helyettes volt, aki mint szervezetszerű helyettes jogszerűen adott a hivatalvezető nevében választ a II. rendű alperes kizáráshoz kapcsolódó megkeresésére.

[17] A BP-02/004/662-76/2022. számú végzés ellen előterjesztett kereset kapcsán kiemelte az elsőfokú bíróság, hogy a csatolt igazolás alapján egyértelműen beazonosítható volt, hogy azt az I. rendű alperes hivatalvezető-helyettese írta alá, így annak semmissége nem volt megállapítható. Az Ákr. 24. § (2) bekezdése a hatóság vezetőjét jogosítja fel a döntésre a kizárás tárgyában, azonban a hivatalvezető-helyettes, mint a hatóság vezetőjének a perbeli időszakban hatályos, a fővárosi és megyei kormányhivatalok szervezeti és működési szabályzatáról szóló 3/2020. (II. 28.) MVM utasítás 6. § (2) bekezdés c) pontja szerinti szervezetszerű helyettese az Ákr.-ben a hatóság vezetőjét megillető jogköröket gyakorolhatta.

[18] A felperes BP/0502/00729-4/2022. számú végzéssel kapcsolatos kérelme kapcsán sem adott helyt a felperes keresetében foglaltaknak az elsőfokú bíróság, mivel az ott felsorolt körülmények nem támasztották alá a felperes által állított elfogultságot.

A felülvizsgálati kérelem

[19] A jogerős ítélettel szemben a felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, mely befogadásának jogszabályi alapjaként a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és ad) alpontját jelölte meg.

A befogadás okaként a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjával kapcsolatban előadta, hogy az általa hivatkozott jogszabálysértéseket – a súlyos veszélyeztetettség és az azonnali elhelyezés szükségességének értelmezése, az eseti gyám kirendelésének szükségessége a gyermek részére, az elsőfokú ítélet indokolásának hiányossága, az elfogultság tekintetében előterjesztett tanúbizonyítási indítvány elutasítása, a kiadmányozás delegálása az ügyintézőnek – jelölte meg az ezen pont alapján történő befogadás indokaként. A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontjával kapcsolatban kifejtette, hogy az aa) alpontnál hivatkozott jogszabálysértések körében is a gyermekbántalmazások - különlegesen társadalmi szempontból - rendkívül súlyosak, több millió embert közvetlenül érintenek, a gyermekvédelem társadalmi jelentősége kiemelkedő. A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjával kapcsolatban hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság megsértette Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk (1) bekezdését, a tisztességes bírósági eljáráshoz és tisztességes bírósági határozathoz való alapvető jogát. Továbbá a gyermek édesanyja érdekellentét miatt nem járhatott volna el törvényes képviselőként. A felperes keresetlevelében, annak tartalma szerint, kérte tárgyalás tartását és arra nem került sor, holott bizonyítást is kellett volna lefolytatni. Továbbá sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási indítványokat alaptalanul utasította el. A keresettel támadott 60. sorszámú határozat meghozatalának körülményeit, időpontját nem tisztázta az elsőfokú bíróság, illetve nem minden védíratot, alperesi előkészítő iratot közölt a vele, holott a jogerős ítélet hat alperesi döntés vonatkozásában került meghozatalra. A közölt védírat esetében a számára beadványa beadására 15 napnál rövidebb, 8 napos határidőt állapított meg. Nem biztosította továbbá az elsőfokú bíróság a számára, hogy a megelőző eljárás iratait papír alapon megismerje. Ezt követően megjelölte a peranyag azon beadványait, amelyek az általa érdemben előadottakat bizonyítják, továbbá idézte a 2022. november 23-i felperesi beadványt.

A Kúria döntése és jogi indokai

[20] A felülvizsgálati kérelem befogadása nem indokolt.

[21] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[22] A Kúria Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

- a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata
- aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
- ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
- ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,
- ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[23] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet – a felperes befogadási kérelmében megjelölt indokai mellett – a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt valamennyi befogadási ok alapján megvizsgálta és megállapította, hogy a befogadás feltételei nem állnak fenn.

[24] A felülvizsgálati bíróság mindenekelőtt hangsúlyozza, a befogadásról szóló döntés azt a célt szolgálja, hogy a Kúria az egyedi ügyek intézésében is elláthasson jogegységi funkciót. Ebből következően a befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő jellegére történő hivatkozás nem alapozza meg a befogadást.

[25] A Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása – a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont – érdekében a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős határozat olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. Alapot adhat a felülvizsgálatra az is, ha a jogerős határozat által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat ugyan kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel már nem támogatható.

[26] A Kúria megítélése szerint azonban sem az alperes határozata, sem a felperes felülvizsgálati kérelme nem vetett fel olyan, az ügy érdemét adó elvi jelentőségű jogkérdést, amellyel kapcsolatban a bírói gyakorlat nem egységes, illetve nem valószínűsíthető, hogy jelen ügy kapcsán a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, a jogegység megbomlásának a veszélye állna fenn, ilyet a Kúria nem tárt fel jelen ügyben.

[27] Társadalmi jelentőségre alapozott oknál fogva – Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpont – a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor van helye, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt. E befogadási feltétel azt követeli meg, hogy az ügy a társadalom szélesebb körére – legalább áttételesen – jogi hatást gyakoroljon. A Kúria szerint azonban az a jogalanyok széles körét sem közvetett, sem közvetlen módon nem érinti, rájuk semmilyen módon nincs kihatással. A Kúria továbbá nem észlelte a felülvizsgálati kérelemben foglalt jogkérdések tömeges számban történő előfordulását sem.

[28] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerint a kérelmező alapvető jogának valószínűsíthető sérelmére, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre alapozott felülvizsgálat a bíróság tisztességes eljárásának és a közigazgatási tisztességes ügyintézésének a kontrollját jelenti. A Kp. 117. § (4) bekezdés kógens rendelkezéséből következően ezen befogadási ok fennállását indokolni kell, mégpedig kifejezetten a befogadhatóság körében. Figyelemmel a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont bevezető fordulatára akkor alkalmazható ezen befogadási ok, ha valószínűsíthető a kérelmező alapvető eljárási jogának sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés és mindez a valószínűségen nyugvó megállapítás szükségessé teszi a hivatkozás érdemi vizsgálatát.

[29] Az eljárási jogszabálysértések körében - a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelme, a törvényes képviselő és a gyermek között fennállt érdekellentét, a tárgyalás tartása iránti kérelem ellenére történő tárgyaláson kívüli elbírálás, a bizonyítási indítvány jogszerűtlen mellőzése, a védirat közlésének elmulasztása, a nem megfelelő határidő biztosítása, vagy az iratbetekintési jog nem biztosítása - előadottak olyan jogsértéseket nevesítenek, amelyek, megvalósulásuk esetén, alkalmasak lehetnek például a hatékony jogvédelem, a tisztességes eljárás és a kereseti kérelemhez kötöttség elvének megsértésére,

azonban a befogadhatóság vizsgálata során a felülvizsgálati kérelemben nevesített eljárási jogszabálysértésekről a Kúria nem foglalhat állást, arra kizárólag a felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatban van lehetősége.

[30] A Kúria ezért csak utal arra a befogadás körében, hogy a felperes hivatkozásai több esetben is a szubjektív megítélését tükrözik, az pedig, hogy álláspontjától a jogerős ítéletben kifejtettek eltérnek, nem jelenti azt, hogy az eljárási jogszabálysértés megvalósult. Ugyanakkor a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontja szerinti befogadási ok körében is törvényi feltétel, hogy az ügy érdemére kiható eljárási jogszabálysértésnek kell fennállnia, önmagában a felperes által előadottak pedig nem támasztják alá, hogy az elsőfokú bíróság az ügy érdemére kiható eljárási jogszabálysértést valósított volna meg.

[31] Továbbá a felülvizsgálati bíróság a rendelkezésre álló iratok alapján megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében megvizsgálta a hatóság által feltárt tényállást és értékelte a rendelkezésére álló bizonyítékokat a támadott döntések vonatkozásában, így az ügy érdemében is, amely során kialakított álláspontja és az abból levont következtetések kiderülnek a döntések indokolásából. Mindezen megállapításokkal szemben a felperes nem tudott a befogadáshoz szükséges mértékben az ügy érdemére kiható eljárási jogsértést, alapvető eljárási jogsérelmet valószínűsíteni. Ezt meghaladóan a Kúria nem tárt fel olyan garanciális jogsérelmet, illetve olyan eldöntendő elvi tartalmú jogkérdést, mely az állásfoglalását tenné szükségessé.

[32] A felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt. Felülmérlegelésre a felülvizsgálati eljárásban csak kivételesen van lehetőség, akkor, ha azt jogszabálysértés, így a tényállás iratellenes megállapítása, illetve kirívóan súlyos mérlegelési hiányosság indokolja. A Kúria felülmérlegelésre okot adó körülményt nem tárt fel.

[33] A Kúria utal arra is, hogy a felülvizsgálat engedélyezése nem szolgálhat az egyedi ügyekben történt eljárási szabálysértések kiküszöbölésére, ezen rendkívüli jogorvoslatra csak a Kp. 118. §-ában foglalt feltételek szerint kerülhet sor. A jogkérdés megjelölése mellett az is elengedhetetlen a felülvizsgálat ezen okból történő engedélyezéséhez, hogy az túlmutasson az egyedi ügy keretein, ez azonban a perbeli esetben nem volt megállapítható. A Kúria ezen túlmenően megállapította, hogy a perbeli ügyben nem merült fel az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának a szükségessége sem. Mindezek alapján a Kúria azt állapította meg, hogy a jelen ügyben a felülvizsgálati kérelem befogadásának a feltételei nem állnak fenn, a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpontja és b) pontja szerinti befogadási okok alapján sem találta a felülvizsgálati kérelem befogadását indokoltnak.

[34] Mindezek folytán nincs jogszabályi lehetőség az előterjesztett befogadási kérelem alapján a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálására, ezért a Kúria annak befogadását a Kp. 118. § (1)-(2) bekezdései alkalmazásával megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[35] *A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab), ad) alpontjaira hivatkozással a felülvizsgálati kérelem befogadása nem indokolt, mert a megjelölt kérdésekben felülvizsgálati kérelem befogadására okot adó körülmény nem volt megállapítható.*

Záró rész

[36] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[37] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[38] A végzés elleni perorvoslatot a Kp. 112. § (2) bekezdése és 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2023. április 20.

dr. Márton Gizella s.k.
a tanács elnöke

dr. Demjén Péter s.k.
előadó bíró

dr. Darák Péter s.k.
bíró

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.
bíró

dr. Rák-Fekete Edina s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő